

השובר את הפועל פרק חמישי עבודה זרה סח

עין משפט
נר מצוה

שאינו ראוי לגר... שהסריחה הלזמה מדאפנים בגלל איסורה: פרוסא
מעיקרה מוכת שחין מחיים דהחיל ואיפגמא מקודש שגאה ליה
גבלה לא חל שם נבלה עליה אבל היכא דהסריחה מעיקרה או לא
פסק אסור משום פגם: פגם: מחלות - דר"מ ור"ם: בפגם מעיקרו

הוא כעיקר וכ"ת להא גופיה אינטרין דטעם כעיקר דמגיטולי שובדי
סוכבים יליף ר"ם דטעם כעיקר כדלמר לר"ע פירק אלו שוברין ח"א
לומר קן דחי יליף ר"ם מגיטולי שובדי סוכבים טעם כעיקר ח"א תקשי
לר"ם משרת דכתב רחמנא למה לי דהא לא אינטרין לטעם כעיקר
כיון דמגיטולי שובדי סוכבים יליף לה

סו א מ"ה פס"ו מהל'
מחללות אחרות
סלס סו:

שאיין ראיה לגר אינה קרויה נבלה ור"ם
הויא למעושי סרוחה מעיקרא ור"ם סרוחה
מעיקרא לא צריכא מיעוטא - עפרא בעלמא
הוא; אמר ע"ל מחלוקת שהשביח ולבסוף
(6) פגם אבל פגם מעיקרא דברי הכל מותר
איתביה רב תנא לעולא ויין שנפל לתוך
עדישים ודמין שנפל לתוך גריסין אסור ור"ם
מתיר והא הכא דפגם מעיקרא הוא ופליגי ?
אמר עולא: תנא לא מידע ידע מאי קאמרי
רבנן תיובתא קא מתיב רבא במאי עסקינן
בגון שנפל לתוך גריסין זוגנין והרתירוה נעשה
כמי שהשביח ולבסוף פגם ואסור ויחזי
אמר בפגם מעיקרא מחלוקת איבעיא להו
בפגם מעיקרא מחלוקת אבל השביח ולבסוף
פגם דברי הכל אסור או דלמא בין בוז ובין
בוז מחלוקת? תיקי: אמר רב עמרם אפשר
איתא להא דר' יוחנן ולא תניא לה במתניתין?
נפק דק ואשכח (אתר) שאור של חלין
שנפל לתוך העיסה ויש בו כדי להחמיץ
והרביצה ואח"כ נפל שאור של תרומה או
שאר של כלאי הכרם ויש בו כדי להחמיץ
אסור ור"ם מתיר והא הכא דפגם מעיקרא
הוא ופליגי, אמר ר' יוחנן ויהא שאור עיסה היארל
וראייה לחמץ בה כמה עיסת אחרות תי
שאר של תרומה ושל חלין שנפלו לתוך
העיסה בזה כדי להחמיץ ובה כדי להחמיץ וחימצו אסור רבי שמעון מתיר
נפל של תרומה תראה דיה אסור נפל של חלין ואח"כ נפל של תרומה או של
כלאי הכרם אסור ור"ם מתיר והא דפגם מעיקרא ופליגי וכי תימא ה"ג
בדברי

להיאר מנטרף לאיסור כדלמר החס
פ' אלו שוברין לר"ע ולפולס ["ליף
מגיטולי שובדי סוכבים טעם] כעיקר
(1) דלמאי אינטרין משרת להיאר
מנטרף לאיסור אי כשחולל כוית מטעם
האיסור אבילע [בהיתר היינו טעם
כעיקר אי] בנתי זית דאיסור עם חצי
זית דהיתר לא מנטרפי ומשו"ה שפיר
אינטרין להיאר מנטרף לאיסור דהא
דמשינן לר"ם דלמר * כל שהוא
למלקות וח"כ למ"ל היתר מנטרף
לאיסור אלא ש"מ דמורה ר"ם דקדירה
בה יומא גמי ח"א דלא פגמה פריהא
דפרישתה כך דקדק הר"ר שמואל
מאזוז"ל והר"ר יקר מקיטין דומה
דאיכא למימר דלכתי שפיר אינטרין
משרת לר"ם דלמ' דסבר כל שהוא
למלקות הא פ"ת בסמוך היינו דוקא
כשהאיסור צעין אבל לא פ"י תערוכה
כדמוכח מההירא דמייסוי בסמוך בערלה
וכלאי הכרם אין מנטרפיין וכן ל"ע
דלמ' לא תמלא איסור כלל ["בגל
לר"ם לא ברוב דיבש ולא בס' בלח
וח"כ שפיר אינטרין משרת להיאר
מנטרף לאיסור כגון בנתי זית שנבלע
בנתי זית פת ואכלו כדקאמרת החס
מיר ששרה פשו ביין ויש בו כדי ללרץ
כוית חייב ולפולס טעם כעיקר לר"ם
מגיטולי שובדי סוכבים כך דומה הר"ר
יקר ומורי הר"ר פרץ מקיים פירוש
הר"ר שמואל ואומר דדיתו הר"ר יקר
אינו כלסודואי מגיטולי שובדי סוכבים
היאר מנטרף לאיסור אלא נבלע בנתי זית
הוא חסוק ר"ס הכי
בשביח: (ס) ר"ח נל
של חלין חמלה חמלה:
(1) חוסי דיה ויודין כו'
(עמוד הקודם) ולפולס
ליף מגיטולי שובדי סוכבים
טעם כעיקר דהא חס
ש"י אינטרין משרת
להיאר מנטרף לאיסור
הייטב אבילע כוית מטעם
האיסור אבילע כוית מטעם
אבל חצי זית דאיסור עם
חצי זית דהיתר לא
מנטרפי ופ' שמעינן ליה
לר"ם דלמר כל שהוא
למלקות כ"ל: (1) בא"ד
כל שהוא אסור חצי
דחזי צעין וכו' כיון
ד טעם כעיקר ילף
מגיטולי שובדי סוכבים:
(ה) בא"ד אי טעם
כעיקר ילף מגיטולי
שובדי סוכבים לר"ם או
וכי ואח"כ הסיק ליה
משרת דכתב רחמנא:
(ו) ר"ה אמר וכו'
ור"ם בקראי לעיל
דגיטולי שובדי סוכבים
ודנגלה דח"כ: (1) ר"ה
אבל וכו' כגון נתן חמץ
לשר גריסין:

הגרות הב"ח
(6) נב' ולבסוף פגם
אבל פגם מעיקרא כ"ל
וכן בכל העמוד:
(3) רשי"ס ר"ה והרואי
לממע וכו' לענין אבילע
מיסוי סעך הוא לענין
מיסוי: (2) ד"ה שאור
וכי יתיר מהאי חמלה
ספי": (ד) ר"ה נפל של
חמלה וכו' רי"ט נמי
אח"י חסוק ר"ס הכי
בשביח: (ס) ר"ח נל
של חלין חמלה חמלה:
(1) חוסי דיה ויודין כו'
(עמוד הקודם) ולפולס
ליף מגיטולי שובדי סוכבים
טעם כעיקר דהא חס
ש"י אינטרין משרת
להיאר מנטרף לאיסור
הייטב אבילע כוית מטעם
האיסור אבילע כוית מטעם
אבל חצי זית דאיסור עם
חצי זית דהיתר לא
מנטרפי ופ' שמעינן ליה
לר"ם דלמר כל שהוא
למלקות כ"ל: (1) בא"ד
כל שהוא אסור חצי
דחזי צעין וכו' כיון
ד טעם כעיקר ילף
מגיטולי שובדי סוכבים:
(ה) בא"ד אי טעם
כעיקר ילף מגיטולי
שובדי סוכבים לר"ם או
וכי ואח"כ הסיק ליה
משרת דכתב רחמנא:
(ו) ר"ה אמר וכו'
ור"ם בקראי לעיל
דגיטולי שובדי סוכבים
ודנגלה דח"כ: (1) ר"ה
אבל וכו' כגון נתן חמץ
לשר גריסין:

[וכחה ג:]

[ל' נתן]

* י"ג ה"ה
ר"ה ה"ה

כל הדות
קשה לזכרה
וכן י"ז
ומהר"ה גרם
הקשה לו

ל' נתן
ר"ה